

عنوان مقاله:

تحلیل معنایی واژه pdm'dg در دست‌نوشته‌های پهلوی اشکانی و فارسی میانه مانوی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ایرانی، دوره 19، شماره 37 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محسن میرزایی - گروه فرهنگ و زبانهای باستانی، دانشکده ادبیات فارسی و زبانهای خارجی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

در بررسی دست‌نویس‌های متون تورفانی مانوی، به واسطه عوامل متعدد، همواره نمی‌توان برای تشخیص معنی کلمات شواهد مکرر و یا محکمی یافت. در این‌گونه موارد، پژوهشگر به‌ناچار برای درک کلام باید معنی و نقش واژه‌های تک‌آمد را بر اساس تحلیل جملات و بافت کلی کلام حدس بزند. گاه برخی از این موارد تا حدی بر اساس شواهد موجود در دیگر زبان‌ها و یا آثار مرتبط، قابل تشخیص است؛ در غیر این صورت، تنها راه ممکن، تکیه بر محور همنشینی کلام خواهد بود. علاوه بر این، گاه کلماتی که مشخصاً «تک‌آمد» به شمار نمی‌آیند همان خصوصیات تک‌آمد را دارند. برای نمونه، معنی و حتی نقش نحوی واژه pdm'd(g)، علی‌رغم وجود چند شاهد در پارسی و یک شاهد در فارسی میانه مانوی، به دلایلی که در این مقاله بدان اشاره شده، همچنان مبهم مانده و این کلمه به نوعی در حکم واژه تک‌آمد است. مقاله حاضر سعی دارد ابهام نحوی و معنایی این کلمه را با تحلیل نقش اجزای متن و تأمل در بافت کلی کلام مرتفع سازد و بر همین اساس، معنای نظیر نشانده، آراسته، مزین و مانند آن برای این کلمه پیشنهاد می‌گردد.

کلمات کلیدی:

پهلوی اشکانی، متون مانوی، (M538 verso)، تک‌آمد، pdm'dg

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1130413>

